

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 217/2020

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“ nebo „SvInf“), rozhodl o žádosti E. B., nar. XY, bytem XY (dále jen „žadatelka“), ze dne 20. 11. 2020, sp. zn. Zin 217/2020,

takto:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona v souladu § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 informačního zákona se žádost částečně **odmítá** v bodech 2 a 5 podání č. 12343/2020 ze dne 20. 11. 2020.

Odůvodnění:

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 20. 11. 2020 dvě podání, která byla označena jako žádosti o informace podle informačního zákona. Vzhledem k tomu, že obě podání byla doručena bezprostředně po sobě a zároveň i vzhledem k povaze podání, kdy je požadováno poskytnutí obdobných informací, byla tato podání spojena do jediného řízení pod spisovou značku Zin 217/2020. Pro rozsáhlost zaslaných podání povinný subjekt níže cituje pouze jejich příslušné části, které spadaly pod režim informačního zákona a které jsou vyřizovány v rámci řízení o poskytnutí informací.

Nosnou část podání č. 12343/2020 obdržel povinný subjekt v následujícím znění:

„Předmět: [SPAM] doplň.Úž+Žaloby pro zmateč.proti Usn.NS ČR 29 ICdo XY,Nc 269/2020 z 11.11.20+zák.řád,mimoř,oprav.prostř.vč.Námitek+Návrhů+dovol+trest.ozn.na Gemmela, Krhuta,Krčmáře,J. aj.+žádost dle zák.č.106/1999 Sb.aj.do MSPH 77 INS XY .z 20.11.2020

/.../ Dle zák. č. 106/1999 Sb. navíc žádám poskytnout odpovědi na následující otázky:

1) co je důvodem, že mé podání adresované Nejvyššímu soudu ČR a opatřené běžným číslem 12296/2020 nebylo přiřazeno Nejvyšším soudem ČR do spisu, do kterého bylo adresováno, tj. 29 ICdo XY, ale do spisu zn. O ICdo XY? Znamená to, že existují u NS ČR dva spisy v jedné věci a tedy žádám sdělit důvod, který vedl k existenci takových dvou spisů a k oběma žádám doručit žurnalizaci

2) co je důvodem, že mé podání opatřené adresované Nejvyššímu soudu ČR a opatřené běžným číslem 12299/2020 nebylo přiřazeno Nejvyšším soudem ČR do spisu, který je veden Nejvyšším soudem České republiky, ale ke spisové značce vedené Městským soudem v Praze, tj. 190 ICm XY? To je nezákonné, protože – pokud Nejvyšší soud ČR vyhodnotil, že mé podání

pojmenované „doplň.ÚŽ+Žaloby pro zmateč.proti Usn.NS ČR ozn.29 ICdo XY,Nc 269/2020 z 11.11.20+doplň.zák.řád,mimoř,oprav.prostř.vč.Námitek+Návrhů+dovolání+trest. ozn. Na Gemmela, Krhuta,Krčmáře,J.,správu NS ČR+žádost dle zák.č.106/1999 Sb.aj.z 19.11.2020“ nepatří do spisu, do kterého je adresované, pak byl stejně povinen ho do spisu, do kterého bylo adresováno, přiřadit a zákonný soudce/zákonní soudci museli vydat rozhodnutí a mně informovat o tom, že mé podání bylo postoupeno jinému soudu. To, že Potvrzení o předání podání k zapracování s běžným číslem 12299/2020 obsahuje informaci, že mé předmětné podání bylo přiřazeno ke spisové značce vedené MS v Praze spolehlivě prokazuje má dosavadní tvrzení o nezákonné a účelové manipulaci s mými podáními a jejich skutečným obsahem pravděpodobně již na serveru Ministerstva spravedlnosti ČR obhospodařované externí soukromou společností, což umožňuje nezákonně nakládat se všemi podáními tímto způsobem doručené (datové zprávy nejsou bezpečnější, když datové schránky obhospodařuje Česká pošta, s. p. a když se člověk seznámí s interními pokyny této instituce, co se doručování doporučených korespondencí týká, když v minulosti využil možnosti odeslat korespondenci doporučeně s dodejkou výhradně do vlastních rukou např. i na VSZ v Praze a tato se ztratila a obsah této korespondence nebyl nikdy dosud vyřízen v souladu s platnými zákony ČR, doporučeně odeslaná korespondence výhradně do vlastních rukou konkrétních osob s dodejkou byla dokonce klidně doručena úplně jiné osobě aj., pak je zřejmé, že bezpečné doručení jakékoli korespondence v této zemi neexistuje. Byly ukradeny všechny způsoby korespondence/komunikace, protože e-mailovou obsluhuje ve skutečnosti ti praví detektivové a Bůh ví kdo, datové schránky a pozemní poštu u České pošty, s. p. ti praví detektivové a Bůh ví kdo a osobně se nikde nikdy nedostaneme k těm osobám, které jsou za to všechno jménem dotčených institucí odpovědné. K tomu zákonné osoby vyzývám, aby okamžitě sjednaly nápravu a mně bylo písemně ve lhůtě právně platnou listinou sděleno, kdo všechno má přístup k podáním adresovaným soudům ČR všech stupňů, státním zastupitelstvím ČR všech stupňů, policejním útvarům ČR všech stupňů, kdo je odpovědný za to, že doručeny doporučené korespondence nejsou propisovány na obálky, kdo to vymyslel, kdo to schválil, kdo je za to odpovědný

3) jak je možné a co je toho důvodem, že e-maily odesílané z adresy XY@nsoud.cz obsahují hlášku, že „Tato datová zpráva byla automaticky vygenerována elektronickou podatelnou organizace. Prosím neodpovídejte na tuto zprávu formou Odpověď ve Vašem poštovním klientovi. V případě problémů nebo dotazů se obraťte vždy na organizaci, která tuto zprávu vygenerovala“?

4) opakovaně upozorňuji na fakt, že svá podání adresuji v tomto případě Nejvyššímu soudu České republiky, avšak Potvrzení jménem adresáta takové neobsahují, ale obsahují jména neexistujících institucí, a to buď Nejvyšší soud Brno a/nebo Nejvyšší soud. Přes opakované výzvy nejsou žádné mně dosud – i když neúčinně – doručené listiny, mimo jiné zcela právně neplatné, podezřelé, vadné, na první pohled podvodné – opatřeny, doplněny o takové náležitosti, aby byly prokazatelně distribuovány jménem Nejvyššího soudu ČR. Upozorňuji z procesní opatrnosti, že všechna má podání obsahující dovolání a/nebo jejich doplnění, jsou adresována výhradně Nejvyššímu soudu České republiky a žádám, aby všechny dosud mně odeslané listiny jménem Nejvyššího soudu bez ČR mně byly doručeny znovu, a to účinně, v právně platné podobě a s doložkou, na základě které budou předsedové – i bývalí, místopředseda Fiala a další osoby plně i trestně odpovědné za vše, co páchají a/nebo za co jsou z důvodu funkce, kterou zastávaly/zastávají plně odpovědní. Jsou to spolehlivě prokázané fake listiny, padělané kvazi vlastnoruční podpisy a přesto těmi, co roky, desítky let páchají bezprávi plně akceptovány

5) přesto disponuji písemným potvrzením, že mé podání Nejvyššímu soudu ČR doručeným 19. 11. 2020 v 11:01:00 hod. bylo přiřazeno ke spisové značce 190 ICm XY a ke zpracování 19. 11. 2020 14:09:47 hod., tak k 20. 11. 2020 07:12:43 hod. není toto pravda, není žádná změna v předmětném spisu, tedy nebylo přiřazeno do předmětného spisu a ke zpracování. Už i pouhý náhled do průběhu řízení vedeného MS v Praze sp. zn. 190 ICm XY, jako náhle do průběhu řízení insolvenčního, jehož součástí je i předmětná incidenční žaloba, tj. vedeného MS v Praze sp. zn. MSPH 77 INS XY jsou dalšími důkazy důkazem a absolutním bezprávím páchaným v předmětných řízeních, přičemž je tak konáno jménem všech dotčených institucí všech stupňů opakovaně, vědomě a dlouhodobě, což je mimo jiné trestný čin maření spravedlnosti! Opakovaně vyzývám k tomu příslušné a zákonné osoby, aby konaly v souladu s platnými zákony ČR, tj. mimo jiné sjednaly nápravu, uložily povinnost vrátit B. a E. B. nezákonně jim odcizený, zpronevěřený majetek i třetích stran vč. majetkové podstaty XY, s. r. o., IČ XY, vč. daňových, účetních, firemních i osobních dokumentů, a to v původním stavu, uložily povinnost vrátit jim okamžitě jim odcizená jejich jednatelská práva pravomocně odsouzeným zločincem, uložily povinnost vrátit E. B. jí odcizený 100% obchodní podíl ve společnosti XY, s. r. o. ve výši Kč 3.500.000,-- a přiznaly jim náhradu způsobených škod ve výši Kč 300.000.000,-- a to vše k jejich rukám a do 3 dnů od nabytí právní moci takového rozhodnutí: /.../“

Přílohou podání byly povinnému subjektu zaslány elektronické výpisy o průběhu konkrétních řízení z aplikace Ministerstva spravedlnosti Infosoud, výpisy z Insolvenčního rejstříku a dále výpisy předchozí e-mailové komunikace žadatelky s různými institucemi. Po důkladném vyhodnocení charakteru zaslaných příloh byly tyto povinným subjektem pouze vzaty na vědomí, jelikož povinný subjekt po pečlivém zvážení dospěl k závěru, že není na místě jejich formální odložení, protože nejsou předmětem projednávané žádosti, ale toliko její (čistě informativní) přílohou. V rámci této části žadatelka mj. uvedla „6) *přikládám předešlá podání, na jejichž vyřízení v souladu s platnými zákony ČR trvám a urguji jej*“. Povinný subjekt toto vyhodnotil jako obecné konstatování žadatelky, jelikož „předešlá podání“ nejsou předmětem aktuálního řízení o poskytnutí informace, povinný subjekt ostatně ani nemůže jakkoli zasahovat do jiných (samostatných) řízení, jak v rámci povinného subjektu – Nejvyššího soudu, tak i u ostatních dotčených institucí – povinných subjektů. Ve zbývající části, která nepodléhala režimu informačního zákona, bylo podání přiřazeno do řízení ke sp. zn. 29 ICdo XY (v automaticky odesílané odpovědi jako „0 ICdo XY“, což je alternativní označení pro totéž řízení).

Podání č. 12368/2020 obdržel povinný subjekt v následujícím znění:

„*Předmět: doplň.Úž+žaloby pro zmateč.proti Usn.NS ČR 29 ICdo XY,Nc 269/2020z11.11.20+zák.řád,mimoř,oprav.prostř.vč.Námitek+Návrhů+dovol+trest.ozn.na Gemmela,Krhuta,Krčmáře,J. aj.+žádostdle zák.č.106/1999 Sb.aj.do MSPH 77 INS XY,2.z 20.11.20 /.../*

Dne 20. 11. 2020 v 9:48 hod. jsem doručila prostřednictvím podatelny Nejvyššího soudu snad České republiky, který je jedním z adresátů mého předmětného podání, do spisu jím vedeném zn. 29 ICdo XY, podání pojmenované „doplň.Úž+žaloby pro zmateč.proti Usn.NS ČR 29 ICdo XY,Nc 269/2020 z 11.11.20 +zák.řád, mimoř, oprav. prostř. vč. Námitek +Návrhů+dovol+trest.ozn.na Gemmela,Krhuta,Krčmáře,J. aj.+žádost dle zák.č.106/1999 Sb.aj.do MSPH 77 INS XY.z 20.11.2020“. Dne 20. 11. 2020 bylo z adresy XY@nsoud.cz odesláno

potvrzení o předání podání k zapracování s běžným číslem 12343/2020 jménem neexistujícího Nejvyššího soudu Brno, jehož skutečný obsah prokazuje, že mé předmětné podání nebylo do spisu, do kterého bylo adresováno, přiřazeno, ale opět do spisu zn. 0 ICdo XY. Shrnutí neexistující instituce nakládá účelově a nezákonně s mým podáním a jeho skutečným obsahem a přiřazuje jej neznámá osoba do spisu, o jehož existenci nemám povědomí a ignoruje to, do kterého spisu předmětné podání adresuji: /.../

Dne 20. 11. 2020 v 12:57 hod. pak bylo z adresy XY@nsoud.cz odesláno Potvrzení o předání podání k zapracování s běžným číslem 12343/2020, kdy neznámá osoba jménem neexistující instituce, tj. jménem Nejvyššího soudu Brno přiřadilo mé podání adresované do konkrétního spisu vedeného Nejvyšším soudem snad České republiky, který je jeho jedním z adresátů, nikoli do spisu, do kterého byl adresován, tj. 29 ICdo XY, ale ke spisové značce 0 ZIN 217/2020. Přičemž stále je zcela ignorován fakt, že předmětné podání bylo adresováno do konkrétního spisu vedeného Nejvyšším soudem České republiky, do kterého dosud nebylo přiřazeno: /.../“

Ve zbývajících částech, která se skládala z výpisů e-mailové komunikace žadatelky a výpisů o průběhu konkrétních řízení, a která opět nepodléhala režimu informačního zákona, bylo podání zařazeno do řízení ke sp. zn. 29 ICdo XY (v automaticky odesílané odpovědi jako „0 ICdo XY“, což je alternativní označení pro totéž řízení).

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím. Podle § 2 odst. 4 informačního zákona se „*povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“

Předmětem části projednávané žádosti je v bodě 2 podání č. 12343/2020 požadavek na poskytnutí informace, „*co je důvodem, že mé podání opatřené adresované Nejvyššímu soudu ČR a opatřené běžným číslem 12299/2020 nebylo přiřazeno Nejvyšším soudem ČR do spisu, který je veden Nejvyšším soudem České republiky, ale ke spisové značce vedené Městským soudem v Praze, tj. 190 ICm XY?*“. V další části bodu 2 podání č. 12343/2020 se žadatelka zabývá údajnou nezákonností přiřazení podání a zákonnými postupy při vyhodnocování podání, jakož i údajné manipulaci s jejími podáními. Dále vyjadřuje své názory na fungování České pošty, s.p., a taktéž konstatuje, že „*bezpečné doručení jakékoli korespondence v této zemi neexistuje*“ a závěrem povinný subjekt vyzývá ke „*sjednání*“ (nápravy).

Rovněž v bodě č. 5 podání č. 12343/2020 žadatelka striktně vzato vůči povinnému subjektu nevznesla žádný konkrétní dotaz (žádost) ve smyslu informačního zákona, tedy žádost o informaci, pouze polemizovala s postupem Nejvyššího soudu v soudním řízení, resp. s obecnými postupy soudů v civilních řízeních, přičemž povinný subjekt vyzvala k nápravě („*Opakovaně vyzývám k tomu příslušné a zákonné osoby, aby konaly v souladu s platnými zákony ČR, tj. mimo jiné sjednaly nápravu...*“). V bodě 5 tak žadatelka požaduje provedení úkonu, nápravy údajně nezákonného stavu, což sekundárně předpokládá ze strany povinného subjektu vysvětlování postupů (názor) povinného subjektu, proto i tuto část povinný subjekt v rámci rozhodnutí podřazuje pod důvod pro odmítnutí žádosti o informace daný § 2 odst. 4 informačního zákona.

Povinný subjekt odkazuje na ustálenou judikaturu, z níž jednoznačně vyplývá, že ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona je třeba vykládat podle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci („vysvětlení“), provedení právního výkladu, vytvoření či obstarání nové informace ve smyslu informačního zákona (blíže srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 55/2014-33).

Na základě rozboru předmětu žádosti v bodech 2 a 5 podání č. 12343/2020 tak povinný subjekt vyhodnotil, že dané podání částečně směřuje k provedení nepřipustného zásahu do rozhodovací činnosti civilního kolegia a „vysvětlování názoru povinného subjektu“. Nejvyšší soud jako správní orgán - povinný subjekt podle informačního zákona, však nemůže poskytovat právní rady či dodatečně „vysvětlovat“ postupy a rozhodování senátů Nejvyššího soudu, pouze může žadatelku odkázat na poskytovatele právních služeb, informace obsažené v procesním spisu, popř. na text odůvodnění rozhodnutí senátu civilního kolegia Nejvyššího soudu (viz dále).

Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. uvádí následující závěr (zvýraznění doplněno): „*Povinný subjekt je povinen poskytovat pouze ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a které má nebo by měl mít k dispozici. **Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice.** Toto ustanovení nemá v žádném případě sloužit k nepřiměřenému zužování práva na informace, má pouze zamezit žádostem o informace mimo sféru zákona – zvláště časté jsou v této souvislosti žádosti o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání – k vypracovávání takových materiálů nemůže být povinný subjekt nucen na základě své informační povinnosti, neboť taková úprava by byla zcela proti původnímu smyslu tohoto institutu.*“ Cit z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?o=4&ct=991&ct1=0>

Povinný subjekt dále konstatuje, že žádost o informace podle informačního zákona není „obecným opravným prostředkem“, který by byl vhodným (účinným) nástrojem pro dosažení úspěchu v jakémkoli (soudním či správním) řízení či pro řešení kterékoli myslitelné životní situace. V této souvislosti povinný subjekt upozorňuje mj. na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to konkrétně na rozhodnutí č. j. 10 As 117/2014, ve kterém Nejvyšší správní soud připomněl, že **žádost o poskytnutí informací není specifickým opravným prostředkem, jehož prostřednictvím by měl účastník řízení brojit proti rozhodnutím či postupům orgánů, s nimiž nesouhlasí.**

V projednávaném případě povinný subjekt soudí, že žadatelka v podstatných částech své žádosti zcela zřejmě vyjadřuje nespokojenost mj. se způsobem vedení konkrétních řízení, jichž je (či byla) účastníkem, případně obecně nesouhlasí s postupem Nejvyššího soudu v řízení (podle textu žádosti např. údajná manipulace s podáními, nesprávné přiřazování doručených podání), a na základě této nespokojenosti koncipuje svoje požadavky. Žadatelka se tak v části projednávané žádosti snaží o vysvětlení některých postupů u Nejvyššího soudu ze strany povinného subjektu, případně vysvětlení souvisejících právních otázek a poskytnutí této nově vytvořené odpovědi, ve zbývající části žádosti pak žadatelka upozorňuje na různá údajná pochybení a tak se implicitně domáhá jistého, v rovině informačního zákona nepřípustného, úkonu (zjednání nápravy povinným subjektem, poskytovatelem informací).

Povinný subjekt, pokud je v rámci žádosti podle informačního zákona žádán o právní rady a analýzy, či o vysvětlení postupů Nejvyššího soudu, tak odkazuje zpravidla na seznam advokátů vedený Českou advokátní komorou, kteří mohou kvalifikovaně posoudit žadatelčinu situaci a zodpovědět žadatelčiny dotazy. Seznam advokátů je dohledatelný na webových stránkách www.cak.cz. Dále je třeba poznamenat, že v případě této konkrétní žadatelky, pokud jsou její opakovaná podání vyřizována například jako stížnost úsekem předsedy Nejvyššího soudu (rejstřík „S“) anebo úsekem místopředsedy Nejvyššího soudu (rejstřík „Sm“), jsou v odpovědích často nad rámec povinností Nejvyššího soudu postupy jeho soudců anebo zaměstnanců trpělivě a opakovaně vysvětlovány. Jestliže však u předmětné projednávané žádosti žadatelka jednoznačně trvá na odpovědi v režimu informačního zákona, není to vzhledem k výše (i níže) uvedenému přípustné a možné.

Pro úplnost povinný subjekt dodává, že pokud má žadatelka zájem o informace z konkrétního řízení, v němž sama vystupuje jako účastnice, může se těchto informací (byť není úlohou povinného subjektu stanovit, zda úspěšně) domáhat právě z titulu svého účastenství, a to podáním přímo adresovaným k dané spisové značce soudního řízení a výslovně neoznačovaným jako žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., anebo prostřednictvím žádosti o nahlížení do procesního spisu, který jistě mnohá vysvětlení obsahuje. Povinný subjekt na tomto místě také konstatuje, že procesním spisem v této věci aktuálně nedisponuje, neboť po skončení řízení před dovolacím soudem veškerou dokumentaci zaslal dne 18. 11. 2020 k Vrchnímu soudu v Praze.

Nejvyšší soud jakožto povinný subjekt musí podle § 20 odst. 4 písm. a) informačního zákona rovněž postupovat v souladu s § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tedy dbát o to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt již opakovaně (resp. vždy) v obdobných případech žádostí o zaujetí stanoviska či vysvětlení postupů Nejvyššího soudu, případně u žádostí požadujících provedení úkonu nespádajícího pod agendu informačního zákona, vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebyl ani v tomto případě důvod se od takové praxe odchýlit.

Jelikož z žádného zákonného předpisu nevyplývá pro povinný subjekt povinnost vysvětlovat v režimu informačního zákona právní názory a postupy soudu, které žadatelka specifikovala a napadla v bodech 2 a 5 své žádosti (v rámci podání č. 12343/2020), a rovněž v návaznosti na další argumentaci uvedenou výše, projednávanou žádost o poskytnutí informace sp. zn. Zin 217/2020 povinný subjekt ve vymezené části vyhodnotil jako požadavek

směřující k poskytnutí odpovědi k dotazům na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona a žádost částečně odmítnul.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace lze podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované informace, s výjimkou těch informací, o jejichž částečném odmítnutí rozhodl výše uvedeným výrokem, poskytuje formou příloh a následujícího sdělení.

Na úvod povinný subjekt upozorňuje, že vzhledem k charakteru dotazů, kdy se jedná o žadatelčiny opakované dotazy a námítky, které už byly v minulosti ze strany Nejvyššího soudu vyřešeny, nesestavuje tyto odpovědi nově (což by ostatně odporovalo také ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona, neboť by vytvářel novou informaci) a svoji informační povinnost plní odkazem na dřívější odpovědi předsedy Nejvyššího soudu, které žadatelce rovněž zasílá v předchozí komplexní autentické podobě v příloze. Zvolený postup přitom akceptuje i judikatura, kdy např. Krajský soud v Ústí nad Labem v rozhodnutí ze dne 14. dubna 2020, č. j. 15 A 147/2019-36, uvádí mj. následující: „Právo na informace neslouží k tomu, aby byl povinný subjekt nucen k bezúčelnému cizelování odpovědí na žádosti o informace, tak, aby jeho odpovědi zrcadlově odpovídaly žádosti, ale účelem tohoto práva je co možná nejširší a neformální poskytování informací.“

K podání č. 12343/2020 povinný subjekt následující:

Ad 1) povinný subjekt odkazuje na odpověď předsedy Nejvyššího soudu ze dne 8. 9. 2020, sp. zn. S 71/2020, která uvádí mj. následující:

„Rovněž opakovaně předkládáte námítky k „pracovnímu“ označování spisových značek řízení k došlým podáním na podatelnu Nejvyššího soudu. Konkrétně se vymezujete vůči tomu, že v potvrzení o obdrženém podání e-mailovou poštou, kde se uvádí, ke kterému konkrétnímu řízení bylo podání přiřazeno, se na první pozici vygenerované spisové značky řízení „pracovně“ objevuje číslice „0“ namísto konkrétního čísla senátu. Opakovaně Vám musím k tomuto sdělit, že popsané pracovní označení úvodní pozice v rámci spisové značky samostatně generuje počítačový program podatelny, přičemž, i když je na první pozici „0“, je vygenerovaná spisová značka i tak vždy jednoznačná, není možné ji zaměnit. Ve Vašem případě tedy konkrétně sděluji, že „0 ICdo XY“ představuje pro evidenci věcí u Nejvyššího soudu totéž, co „29 ICdo XY“. Jedná se o jistou „kosmetickou“ nedokonalost počítačového systému, přičemž Nejvyšší soud již dříve požádal o nápravu, kterou ještě externí dodavatel software neprovedl. V určitých případech se však bude „0“ na první pozici objevovat i po této avizované opravě, a to ve spisových značkách dovolacích řízení (např. ICdo, Cdo anebo Tdo), pokud bezprostředně po přijetí podání nebude ještě určen senát, který o věci rozhoduje. To je rovněž mechanismus, který jsem Vám již osobně popisoval a také vysvětloval ve své odpovědi dne 1. 7. 2020 v řízení

sp. zn. S 114/2020. Dále zde bylo vysvětlováno používání označení „0“ v agendách úseku předsedy a místopředsedy Nejvyššího soudu, které nevyřizují soudní senáty, proto nelze číslo na první pozici spisové značky vyplnit jinak, než-li „0“.

K citovanému textu jen povinný subjekt dodává, že předmětné podání, o které se žadatelka zajímá tentokrát, bylo zařazeno do řízení ke sp. zn. 29 ICdo XY, přičemž v automaticky odesílané odpovědi bylo uvedeno „0 ICdo XY“. Jedná se o jeden a tentýž spis (řízení). Vzhledem k této skutečnosti se tak žadatelčin následující požadavek „Znamená to, že existují u NS ČR dva spisy v jedné věci a tedy žádám sdělit důvod, který vedl k existenci takových dvou spisů a k oběma žádám doručit žurnalizaci“ jeví jako bezpředmětný. Ostatně, pokud by žadatelka požadovala poskytnutí spisového přehledu tzv. procesního spisu, musela by o něj požádat soud, který v dané věci rozhodoval v prvním stupni, případně soud, u něhož se daný procesní soudní spis aktuálně nachází (např. při projednávání opravného prostředku). Povinný subjekt znovu opakuje (viz výše), že procesním spisem v aktuálním okamžiku nedisponuje.

Ad 3) povinný subjekt plně odkazuje odpověď Nejvyššího soudu ze dne 8. 9. 2020, sp. zn. S 71/2020, která uvádí mj. následující:

„Jako nový dotaz směřující z Vaší strany k mechanismu přijímání podání podatelnou Nejvyššího soudu registruji následující: „Proč je předmětné potvrzení opatřené informací, že „Tato datová zpráva byla automaticky vygenerována elektronickou podatelnou organizace“, když to prokazatelně není pravda a bylo odesláno z e-mailu XY@nsoud.cz, tedy nikoli automatem, není-li Monika Nešporová automat či robot sám.“ – Musím Vám sdělit, že odpověď je opravdu automatická. Odesílá se z počítače pracovníka podatelny, který podání přijímá a zpracovává, a právě je přihlášen do systému. Potvrzení se přitom odešle bez jakéhokoli zásahu tohoto pracovníka, tedy zcela automaticky. Počítačový systém potvrzení o přijetí podání podatelnou Nejvyššího soudu zasílá do e-mailu podatele konkrétně v okamžiku, kdy pracovník podatelny práci na zpracování podání ukončí a posledním odkliknutím přechází na zpracování dalších přijímaných písemností. – Systém je takto nastaven zcela správně a logicky. Je výhodné, pokud databáze sama bez vnějšího zásahu zároveň zaznamená jméno pracovníka podatelny, který podání na svém počítači zpracovával. Proto Vás žádám o pochopení a akceptování takto nastaveného procesu a zároveň Vám oznamuji, že Nejvyšší soud ani na základě Vaší výzvy „Žádám vysvětlit, napravit, a to ihned!“ nebude zaběhnutou praxi měnit.“

Obdobné vysvětlení je tedy možné aplikovat na kteroukoli pracovníci podatelny Nejvyššího soudu.

Ad 4) povinný subjekt plně odkazuje odpověď Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2020, sp. zn. S 114/2020, která uvádí mj. následující:

„Přijměte prosím také skutečnost, jak je Vám ostatně opakovaně sdělováno, že s nabytím účinnosti zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, je správným a jediným označením vrcholného orgánu obecné justice v České republice Nejvyšší soud. Ten sídlí v Brně a je jedinou institucí svého druhu v České republice. Není tedy žádným „lokálním brněnským soudem“, jak jej označujete. Název Nejvyšší soud České republiky je zastaralý, současný Nejvyšší soud se takto oficiálně nazýval pouze do 31. 3. 2002, kdy skončila účinnost

předchozího zákona o soudech a soudcích. Naposled jsem Vám toto vysvětlení poskytoval už i já osobně dne 3. 6. 2020 v dopise v řízení sp. zn. S 186/2020. (Předtím jste toto vysvětlení obdržela od místopředsedy Nejvyššího soudu JUDr. Romana Fialy v dopise ze dne 6. 3. 2020, v rámci řízení sp. zn. Sm 77/2020; poskytoval Vám je i můj předchůdce prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D., dne 29. 4. 2019 v rámci řízení sp. zn. Zin 12/2019; obdobně toto vysvětlení obsahovala také odpověď na Vaši žádost o poskytnutí informace sp. zn. Zin 201/2019 dne 10. 1. 2020, atd.) – Tento výčet si dovoluji uvést proto, abyste viděla, že se opravdu snažím Vaše četná a obsáhlá podání adekvátním způsobem vyřídit, pečlivě studuji a nechávám prověřovat dřívější odpovědi svých kolegů. Bohužel zjišťuji, že se v mnoha případech ptáte stále na totéž, některá vysvětlení opakovaně odmítáte přijmout.“

K podání č. 12368/2020 povinný subjekt sděluje následující:

K prvnímu odstavci, tedy k přidělení podání do „neznámého“ spisu „neexistující“ instituce povinný subjekt plně odkazuje na odpovědi k bodům 1 a 4 předchozího podání vide supra.

K druhému odstavci povinný subjekt dodává, že podání č. 12343/2020 bylo zařazeno jak do aktuálního řízení o poskytnutí informace sp. zn. Zin 217/2020 (v části, v níž podání podléhalo režimu informačního zákona), tak ve zbývající části, která nepodléhala režimu informačního zákona, bylo podání přiřazeno do řízení ke sp. zn. 29 ICdo XY (v automaticky odesílané odpovědi vedeno jako „0 ICdo XY“).

Předmětné podání tak nebylo přiřazeno do „neznámého“ spisu „neexistující“ instituce, nýbrž do řízení sp. zn. 29 ICdo XY, do něhož bylo podání samotnou žadatelkou adresováno. Jelikož bylo už při posuzování daného podání zjištěno, že část podání spadá pod informační zákon, byla tato část přímo vydělena do samostatného řízení o poskytnutí informace, sp. zn. Zin 217/2020.

V této souvislosti povinný subjekt dodává, že podání bylo ve vyznačené části vyhodnoceno v souladu s Organizačním řádem Nejvyššího soudu (dostupný níže z odkazu) i v souladu s žadatelčíným vlastním označením podání jako žádosti o informace podle informačního zákona, proto bylo toto podání (v části podléhající informačnímu zákonu) zařazeno do rejstříku „Zin“ a nikoliv do konkrétního soudního řízení Nejvyššího soudu, byť bylo toto řízení uvedeno v záhlaví podání.

Organizační řád Nejvyššího soudu ukládá jednoznačnou kompetenci vyřizování žádostí podle informačního zákona oddělení styku s veřejností, viz následující citace (zvýraznění doplněno):

„Oddíl 4 Oddělení styku s veřejností

§ 35 Vedoucí oddělení styku s veřejností

(1) Vedoucí oddělení styku s veřejností zejména:

c) plní úkoly vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,

d) je oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává rozhodnutí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, “

Organizační řád je dostupný z následujícího odkazu:

[http://www.nsoud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/0E2C3F662AD69D4BC125843C004CE6BC/\\$file/Organiza%C4%8Dn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d.pdf](http://www.nsoud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/0E2C3F662AD69D4BC125843C004CE6BC/$file/Organiza%C4%8Dn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d.pdf)

Je-li tedy podání směřováno žadatelem cíleně do agendy informačního zákona (rejstřík „Zin“) a paralelně taktéž „k rukám“ konkrétní osoby, nemůže to nic změnit na „centrální“ příslušnosti oddělení styku s veřejností Nejvyššího soudu pro vyřizování všech žádostí podle informačního zákona. Pokud se z obsahového hlediska jedná o žádost o informace podle informačního zákona, tedy jsou splněny zákonem vyjmenované náležitosti takové žádosti, je takové podání vyřizováno oddělením styku s veřejností Nejvyššího soudu bez ohledu na skutečnost, jaké (další) osoby jsou v textu podání osloveny či uvedeny.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 7. 12. 2020

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Přílohy (tištěné):

S 71_2020 (8. 9. 2020)

S 114_2020 (1. 7. 200)